

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група Доста је било
14. новембар 2016. год.
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 15. 11. 2016

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
01	713-2769/16		

ПРЕДСЕДНИЦИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 161. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о изменама и допунама кривичног законика, подносим следеће:

I А М А Н Д М А Н

У Предлогу закона о изменама и допунама Кривичног законика у члану 27. којим се мења глава двадесет друга назив изнад члана 227. и члан 227. брише се.

Образложење

У ситуацији када друштвене својине више нема потпуно је неприхватљиво да у нашем позитивном праву и даље егзистира кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица. На овај начин инкриминисана радња дела у супротности је са начелима слободног и отвореног тржишта као са правом на имовину из члана 58. Устава Републике Србије. Одговорно лице због погрешне процене кажњава тржиште или власник капитала тужбом за накнаду штете, али то лице није и не може бити кривично одговорно. С друге стране ако одговорно лице нешто проневери, прими или да мито, неког превари или злоупотреби нечије поверење оно ће свакако бити кривично гоњено, али не за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица.

За ово кривично дело није потребна намера, и ту се теорија и пракса углавном слажу. Међутим, поставља се питање како је могуће извршити злоупотребу без намере, с обзиром да сам назив дела, злоупотреба, указује на коришћење одређених овлашћења супротно њиховој сврси ради противправног циља и мора подразумевати намеру. Иначе ћемо и даље бити једина држава у свету која кривичноправно санкционише погрешне одлуке. Практика је показала колико је ово дело утицало и на правну сигурност и на правну извесност. Чланови скупштине друштва, чланови извршних и надзорних одбора веома често кривично одговарају због одлука. По том резону би и народни посланици могли

бити кривичноправно одговорни за изгласавање сваког неуставног закона, а то би имајући у виду нашу праксу била веома честа појава.

II АМАНДМАН

У члану 27. којим се мења глава двадесет друга члан 229. став 1. мења се тако да гласи:

“Ко у субјекту привредног пословања у намери да повреди конкуренцију на тржишту закључи рестриктивни споразум који није изузет од забране у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције, а којим се одређују цене, ограничава производња или продаја, односно врши подела тржишта, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.”

Образложење

Влада је пропустила да уведе елемент намере. Не може сваки рестриктивни споразум бити објект кривичног дела већ само онај коме су учесници приступали са намером за противзаконитим деловањем. Поставља се питање да ли постоји довољно развијена свест колико су односи конкуренције компликовани и колико је опасно дозволити да сваки рестриктивни споразум буде радња извршења кривичног дела. И сам поступак пред Комисијом за заштиту конкуренције где се утврђује да ли је споразум рестриктиван има казни карактер, али у том поступку, због несавршености закона, нема гаранција основних људских права везаних за кривични поступак. Стога је овако овако формулисано дело у Предлогу закона веома дискутабилно са аспекта уставности, а о томе имамо богату праксу и Европског суда за људска права и Европског суда правде.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

ДР АНА СТЕВАНОВИЋ